

DEŽELA LENUHOV

»Vse skupaj postaja neznosno,« je začel Mijavko Lenušnik. »Česa vsega dandanes maček ne doživi! Namesto da bi ves dan mirno spal, sem se od časa do časa preprosto moral zbuditi - samo zato, da sem zazelhal in se obrnil na drugi bok.«

»Tudi sam sem opazil, da je življenje postalo neskončna muka,« mu je prikimal Bučko Dremelj.« Pri meni doma v kotu stoji večno zaprt hladilnik. Še na misel mu ne pride, da bi se odprl, naj ga še tako milo in prepričljivo prosim.«

»Mar smo res samo mački tako hudi lenuhi?« se je zamislil Mijavko in zavzdihnil. »Slišal sem, da je tudi med ljudmi mogoče srečati nekatere podobne primerke.«

Sanjarili so o deželi lenuhov in mi smo si zamislili prevozna sredstva, da bodo čim prej prišli tja.

PUJSOPES - ZA CESTNI PROMET

TUDI PO ZRAKU SE DALEČ PRIDE Z RAKETOPLOVOM.
PA ŠE ZASTOJEV NI.

POD VODO, NAD VODO - NI OVIR ZA LENUHARSKO LADJO.

MULTIPRAKTIČNO VOZILO ALI LENOZILO.

JUPIIII - TUDI MI GREMO V DEŽELO LENUHOV.